

Sygnatura akt I C 1018/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 lipca 2020 r. w K.

sprawy z powództwa K. G.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda K. G. kwotę 22.236,64 zł (słownie złotych: dwadzieścia dwa tysiące dwieście trzydzieści sześć i 64/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12.10.2018 r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda K. G. kwotę 3.504,71 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV przyznaje biegłemu J. W. od Skarbu Państwa wynagrodzenie w kwocie 413,63 zł za uczestniczenie w rozprawie w dniu 29.07.2020 r.;

V nakazuje powodowi K. G., aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze) kwotę 138,32 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa, zaś stronie pozwanej (...) S.A. w W. nakazuje, aby z tego tytułu uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze) kwotę 463,05 zł.

Sygn. akt I C 1018/18

UZASADNIENIE

Powód K. G. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 29 061,81 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20.09.2018 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie powód podał, że w dniu 28.06.2018 r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzony został pojazd należący do powoda marki I. o nr. rej. (...). Powód wskazał, że pojazd sprawcy szkody był ubezpieczony w zakresie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej (...) Towarzystwie (...) S.A. z siedzibą w W.. Powód zaznaczył, iż strona pozwana przyjęła na siebie odpowiedzialność za naprawę szkody i w oparciu o swoje wyliczenia wypłaciła ostatecznie odszkodowanie w kwocie 32 430,89 zł netto. Powód podniósł, że wartość pojazdu sprzed szkody wynosiła 70 081,30 zł netto i uwzględniając wypłacone odszkodowanie oraz cenę jaką uzyskał powód ze sprzedaży wraku (tj. 13 008,13 zł) strona pozwana powinna dopłacić do odszkodowania kwotę 24 592,28 zł. Powód wyjaśnił, że na dochodzone pozwem roszczenie dodatkowo składa się: kwota 2 000 zł zwrotu poniesionych wydatków na opinię, kwota 1 468,53 zł netto dopłaty do kosztów pojazdu zastępczego oraz kwota 1 000 zł kosztów pełnomocnika w postępowaniu likwidacyjnym.

Strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości, a także o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana przyznała, że ponosi co do zasady odpowiedzialność za naprawienie szkody na skutek kolizji z dnia 28.06.2018 r. z udziałem auta powoda. Strona pozwana zakwestionowała w całości żądania pozwu, w tym okres najmu zgłoszony przez powoda. Pozwany Ubezpieczyciel podniósł, że wartość wraku pojazdu ustalił na podstawie złożonej oferty aukcyjnej, lecz z niewiadomych mu przyczyn powód z niej nie skorzystał i sprzedał wrak pojazdu po zaniżonej cenie. Strona pozwana wyjaśniła, że pojazd powoda uczestniczył w poważnej kolizji w dniu 31.01.2018 r. i należy dokonać odpowiednich korekt z tytułu jego powypadkowej przeszłości. Strona powodowa zaprzeczyła żeby żądania zwrotu kosztów prywatnej kalkulacji oraz zwrotu kosztów pomocy prawnej świadczonej w postępowaniu likwidacyjnym pozostawały normalnym następstwem kolizji z 28.06.2018 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28.06.2018 r. w pobliżu miejscowości S. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do powoda samochód marki I. o numerze rejestracyjnym (...). Pojazd sprawcy zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej (...) Towarzystwie (...) S.A. z siedzibą w W.. Strona pozwana przyjęła na siebie odpowiedzialność co do zasady za naprawienie wyrządzonej w wyniku kolizji szkody.

(okoliczności bezsporne)

Strona pozwana - tytułem naprawy uszkodzeń pojazdu - decyzją z dnia 20.07.2018 r. przyznała poszkodowanemu powodowi kwotę 22 200 zł, decyzją z dnia 3.08.2018 r. – kwotę 645,53 zł, decyzją z dnia 13.08.2018 r. – kwotę 2 520,32 zł, decyzją z dnia 22.08.2018 r. – kwotę 7 065,04 zł. Ponadto Ubezpieczyciel decyzją z dnia 6.09.2018 r. przyznał kwotę 1 377 zł kosztów najmu pojazdu zastępczego, uznając zasadność najmu pojazdu zastępczego przez okres 15 dni - na podstawie przedstawionej przez powoda faktury za najem pojazdu zastępczego – po cenie 91,80 zł za dzień najmu.

Dowody: decyzje (...) k. 9-16 i 127, faktura k. 42.

Strona pozwana przyznała i wypłaciła poszkodowanemu 32 430,89 zł tytułem kosztów naprawy pojazdu oraz kwotę 1 377 zł tytułem najmu auta zastępczego.

(okoliczności bezsporne)

Powód zlecił wykonanie prywatnej kalkulacji kosztów naprawy. Rzeczoznawca samochodowy S. G. określił wartość naprawy uszkodzeń na kwotę 146 534,27 zł, wartość pojazdu przed szkodą - na kwotę 86 200 zł, zaś wartość pojazdu po szkodzie - na kwotę 16 000 zł. Powód zapłacił za wykonanie kalkulacji 2 000 zł.

Dowody: opinia nr (...) k. 46-88, faktura VAT k. 41.

Powód poniósł koszt wynagrodzenia pełnomocnika w postępowaniu likwidacyjnym na kwotę 1 000 zł.

Dowód: faktura k. 43.

Pismem z dnia 11.09.2018 r. powód zgłosił stronie pozwanej następujące żądania: dopłaty odszkodowania zgodnie z prywatną wyceną szkody w kwocie 24 592,28 zł, zwrotu wydatków na prywatną kalkulację w kwocie 2 000 zł, dopłaty kosztów pojazdu zastępczego oraz zwrotu kosztów pełnomocnika w kwocie 1 000 zł.

Dowód: pismo powoda k. 39-40.

Rzeczywisty koszt naprawy uszkodzeń pojazdu marki I. o numerze rejestracyjnym (...) powstałych w dniu 28.06.2018 r. wynosił 116 209,85 zł. Wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 68 000 zł, natomiast wartość pojazdu uszkodzonego - 17 801 zł.

Dowód: opinia biegłego z zakresu kosztów napraw powypadkowych J. W. z 24.06.2019 r. k. 150-176, opinia uzupełniająca biegłego J. W. z 25.06.2019 r. k. 230-235, wyjaśnienia do opinii J. W. z 29.07.2020 r. e-protokół rozprawy od 00:01:55 do 00:47:03.

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów z postępowania likwidacyjnego, opinie sądowe biegłego z zakresu kosztów napraw powypadkowych oraz rachunki za wykonaną ekspertyzę, pomoc prawną i najem auta zastępczego. W tym miejscu należy wskazać, że autentyczność żadnego dokumentu nie była kwestionowana i nie budziła wątpliwości. Bezspornym było, że strona pozwana była odpowiedzialna za naprawienie szkody oraz dokonała wypłaty na rzecz powoda kwoty 32 430,89 zł tytułem kosztów naprawy pojazdu oraz kwoty 1 377 zł tytułem najmu auta zastępczego.

Odpowiedzialność Ubezpieczyciela za skutki zdarzenia objętego żądaniem pozwu jest odpowiedzialnością gwarancyjną. Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Pojęcie szkody nie zostało zdefiniowane ustawowo, przyjmuje się jednak, że szkodą jest każdy uszczerbek w prawnie chronionych dobrach, z którym to ustawa wiąże powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej. Szkoda majątkowa obejmuje rzeczywistą stratę (*damnum emergens*) oraz utracone korzyści (*lucrum cessans*). Według przepisu art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

W pierwszej kolejności powód dochodził dalszej sumy odszkodowania za uszkodzenia należącego do niego pojazdu marki I. o nr. rej. (...). Bezspornym był fakt, że w niniejszej sprawie mieliśmy do czynienia ze szkodą całkowitą, gdyż zarówno kalkulacje stron jak i kalkulacja wykonana przez biegłego sądowego wskazywały, że naprawa pojazdu byłaby nieopłacalna to jest przewyższa jego wartość, jaką pojazd miał przed szkodą. Niemniej jednak ustaleń w zakresie określenia rzeczywistych rozmiarów szkody sąd dokonał w oparciu o opinie biegłego sądowego z zakresu kosztów napraw powypadkowych J. W.. Opinie ta cechują się kompletnością, spójnością i zostały wykonane w sposób fachowy. Po zapoznaniu się ze stanowiskiem powoda o dodatkowym wyposażeniu pojazdu, biegły oszacował jego wartość na dzień przed szkodą na kwotę 68 000 zł netto. Najbardziej sporna między stronami była kwestia tego czy cena zaproponowana w toku aukcji może określać rzeczywistą wartość pieniężną danej rzeczy. Strona powodowa twierdziła bowiem, iż otrzymała za pozostałości pojazdu propozycję zapłaty ceny znacznie przewyższającą cenę, za jaką właściciel pojazdu faktycznie odsprzedał uszkodzony pojazd. Kwestią tą zajmował się Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w sprawie zakończonej wyrokiem z dnia 16 marca 2020 r. W uzasadnieniu końcowego orzeczenia sąd ten zaznaczył, iż dowód w postaci wydruku z aukcji internetowej, nie może stanowić wyłącznej podstawy do przyjęcia, że wartość pojazdu po jego uszkodzeniu kształtowała się na wyższym poziomie. Dalej sąd ten podniósł, że oferta internetowa odzwierciedla jedynie cenę pojedynczej transakcji na wybranej przez ubezpieczyciela platformie aukcyjnej, natomiast wartość pozostałości uzyskana w oparciu o specjalistyczny program, w tym przypadku (...)E., wynika z analizy podobnych transakcji w dłuższym okresie czasu z całego rynku. Ponadto oferta wcale nie musi oznaczać, że uszkodzony pojazd, po jego dokładnym obejrzeniu, zostanie za oferowaną wcześniej cenę sprzedany. Niewątpliwie kupujący ma prawo odmówić zakupu pojazdu, jeżeli jego stan faktyczny będzie odbiegł od przekazanego mu przez oferenta. Niezależnie od powyższego wskazać należało, że rynek sprzedaży uszkodzonych samochodów nie jest ograniczony tylko do jednej, wybranej przez stronę pozwaną platformy internetowej. Tym samym również przedstawiona aukcja nie dostarczyła danych w warunkach równoznacznych z wolnorynkowymi (por. wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z 16.03.2020 r., sygn. II Ca 98/20, N..). Wyrażony pogląd zasługuje na aprobatę sądu rozpoznającego niniejszą sprawę. O nierzetelności w ustaleniu rzeczywistej wartości wraku w drodze aukcji świadczą chociażby rozbieżności

cenowe jakie uzyskał pojazd należący do powoda na kilku aukcjach. Z tych względów do określenia wartości wraku pojazdu należało posłużyć się kalkulacją wykonaną przez biegłego sądowego J. W. (k. 230-235). Wynika z niej, że wartość pojazdu powoda w stanie uszkodzonym wynosiła 17 801 zł. Zatem opierając się na opinii biegłego sądowego należało stwierdzić, że wartość pojazdu sprzed szkody wynosiła 68 000 zł, zaś wartość pozostałości wynosiła 17 801 zł. Pozwany Ubezpieczyciel tytułem naprawy pojazdu wypłacił kwotę 32 430,89 zł. W tych warunkach powodowi należała się dopłata do odszkodowania w kwocie 17 768,11 zł (68 000 zł - 17 801 zł - 32 430,89 zł). Należy wskazać, że wniosek o przesłuchanie świadka P. B. został oddalony z uwagi na nieprzydatność tego dowodu bowiem wycena pojazdu na aukcji – jak podniesiono wyżej – nie była miarodajna w ustaleniu rzeczywistej wartości rzeczy.

Drugą składową żądania pozwu był zwrot kosztów za wykonanie prywatnej kalkulacji. Należy stwierdzić, że ekspertyza wykonana na zlecenie powoda przez S. G. dostarczyła powodowi pogląd na temat rzeczywistej wartości szkody. Dzięki niej powód pozyskał wiedzę o tym, że przyznane mu odszkodowanie zostało zaniżone. Dlatego też przyjęto, że istnieje związek przyczynowy pomiędzy poniesionymi przez powoda wydatkami na opinię, a samą szkodą. Powód, przedstawiając stosowną fakturę (k. 41) udokumentował wydatek w kwocie 2 000 zł na prywatną ekspertyzę. W tych warunkach K. G. należało zasądzić zwrot kosztów za ekspertyzę w kwocie 2 000 zł.

Po trzecie powód dochodził dopłaty do kosztów pojazdu zastępczego w kwocie 1 468,53 zł za okres 31 dni tj. od 5.07.2018 r. do 4.08.2018 r. Zasadność tego żądania nie budziła wątpliwości. Odnotować bowiem trzeba, że strona pozwana kilkakrotnie zmieniała swoje decyzje i podnosiła kwotę odszkodowania. Ubezpieczyciel wydawał swoje decyzje kolejno w dniach 20.07.2018 r., 3.08.2018 r., 13.08.2018 r. oraz 22.08.2018 r., co wskazuje, że (...) nie pozostawiła do dyspozycji poszkodowanego takiej sumy pieniężnej, która w pełni pozwalałaby naprawić wyrządzoną przez sprawcę szkodę. Również lektura korespondencji emailowej k. 137-139 wskazuje, że strony „uzgadniały” kwestię sprzedaży wraku samochodu I. jeszcze we wrześniu 2018 r. K. G. ostatecznie sprzedał swój pojazd 12.09.2018 r. Należało dojść do wniosku, że za okres do 4 sierpnia 2018 r. zasadne było żądanie powoda zwrotu kosztów najmu, tym bardziej, że kwota wykazana w fakturze VAT nie była wygórowana.

Na aprobatę zasługiwało ostatnie żądanie pozwu to jest zasądzenie od strony pozwanej kosztów pełnomocnika w postępowaniu likwidacyjnym. Jak wskazują dokumenty podpisywane przez adwokata (por. np. k. 39), niewątpliwie powód był reprezentowany przed Ubezpieczycielem przez zawodowego pełnomocnika. Powód K. G. przedłożył dowód na poniesienie kosztów pomocy prawnej na kwotę 1 000 zł (faktura k. 43). Trzeba zauważyć, że gdyby (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. bezzasadnie nie odmawiało zapłaty powodowi pełnego odszkodowania, to koszty takie nie byłyby wygenerowane. Poniesienie wydatków na adwokata umożliwiło powodowi realizację swoich praw do pełnej kompensaty i niewątpliwie wydatki takie pozostawały w przyczynowym związku ze szkodą.

Podsumowując należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 17 768,11 zł tytułem kosztów naprawy pojazdu, kwotę 2 000 zł za prywatną ekspertyzę, kwotę 1 468,53 zł zwrotu kosztów najmu auta zastępczego oraz kwotę 1 000 zł kosztów pełnomocnika w postępowaniu likwidacyjnym. Łącznie zasądzono kwotę 22 236,64 zł, co znalazło wyraz w punkcie I sentencji wyroku.

Orzeczenie w zakresie odsetek oparte jest o treść przepisu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Przyjęto, że poszkodowany swoje żądania zgłosił Towarzystwu (...) email'em w dniu 11.09.2018 r. (k. 39). Odsetki od zasądzonej łącznie kwoty należało zatem przyznać od dnia 12.10.2018 r. (od 31 dnia od zgłoszenia roszczeń).

Powództwo wychodzące ponad sumę 22 236,64 zł oraz w zakresie o wcześniejszą datę odsetek należało oddalić.

Powód wygrał sprawę w 77%, zaś strona pozwana – w 23%. Zgodnie z przepisem art. 100 zd. 1 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Do kosztów powoda zaliczono koszt zastępstwa procesowego – 3 600 zł, koszt opłaty sądowej – 1 489 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17 zł, zaliczki na opinię – 750 zł; łącznie – 5 856 zł. Do kosztów procesu strony pozwanej zaliczono

koszt zastępstwa procesowego – 3 600 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17 zł, zaliczki na opinię – 750 zł; łącznie – 4 367 zł. Po rozdzieleniu kosztów (4 509,12 zł – 1 004,41 zł) należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę

3 504,22 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzeczono w punkcie III sentencji wyroku.

Biegły sądowy J. W. przedłożył rachunek za udział w rozprawie w na kwotę 413,63 zł. Wskazany przez biegłego nakład pracy odpowiadał prawdzie, ponadto biegły oświadczył, że poniósł dodatkowe koszty związane z wydaniem opinii. W tych warunkach należało przyznać biegłemu J. W. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze wynagrodzenie w kwocie 413,63 zł.

Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze tymczasowo wyłożył kwotę 601,37 zł na wynagrodzenie biegłego, która nie znalazła pokrycia we wpłaconych przez strony zaliczkach. Na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, mając na uwadze wynik sprawy i rozdzielenie kosztów, nakazano powodowi, aby uiścił kwotę 138,32 zł tytułem zwrotu tymczasowo wyłożonych wydatków, zaś stronie pozwanej – kwotę 463,05 zł z tego tytułu.